

γιά σύζυγο σου τόν Γιάννη 'Αρακουίλ ;

Η Πέτα προσώρησε δύο δάματα. Βύθησε τὸ φλογερὸ τῆς βλέμματος ἀπὸ μάτια τοῦ εὐτυχημένου Γιάννη, καὶ φώναξε ἔντονα :

— "Ὀχι !... "Ὀχι !

"Ἐνα ἀπόκοφο εἶ "Αααα" ἔσπρωθηκε τότε ἀπάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια τοῦ καταπληκτοῦ πλήθους καὶ τοῦ παραταγμένου στρατοῦ...

— "Ὀχι ! Ξαναφώναξε πάλι ἔντονα, ἡ Πέτα. Τὸν ἀγαποῦσα, κεν' ἀφοσίωτα νὰ μὴν πάω ἄλλον ἄντρα, ἀπὸ αὐτὸν !... Εἰς κρατήσω τὸν δοκο μου, καὶ θὰ μείνω ἀνάταντρη !... Αὐτὸν ἔμω; δὲν τὸν παίρνω τώρα γιὰ ἄντρα μου, γιατί εἶνε ἄτιμος !

Ὁ Γιάννης τὴν κούταξε σάν τρελλός, καὶ κίναστος ἀπὸ κατάπληξι ἀγωνιώδη, κίναστος σάν τὸ εὐμορφὸς τοῦ παπῆ...

Καὶ ξαφνικά, τῆ στιγμῇ ἐκείνῃ, ἀκούστηκε ἀπὸ τὸ χωριὸ — ἔβρισε στὸ ἀντιχεινὸ βοῶν — ἄκου ἦσαν τὸ στρατόπεδο τῶν Καρλιστῶν, μὲ πένυμη, ἀγγή, λιπητῆρή κωδωνοκρουσία: Τὸ φασμά τοῦ ἐπιδέσμου, εἶχε κίσει τὴν ἐνεργεία του !... Ὁ ἠρωϊκὸς ἀρχηγὸς τῶν ἐπαναστατῶν Καρλιστῶν, ὁ θηλυκὸς καὶ λεβέντης Ζουκαράγια, εἶχε ξεφυγίσει πάλι !

— "Ὁ Ζουκαράγια πέθανε ἀπὸ χεῖρι ἀνδρῶν ! μόνιμος ὁ στρατηγὸς Γαροῖδο, κίναστος τὸν στρατὸν του. Ὁ Θεὸς ν' ἀναπαύῃ τὴν γενναία καὶ τίμια ψυχὴ του !

Τὸ πλῆθος μίμηθηκε τὸ εὐλαβεὸ προσκίνημα τοῦ γενναιοφύχου ἐκίνου γερο-στρατιγῶν...

— Γιὰ σένα τόκαα, Πέτα μου !... Γιὰ σένα ! μουρμούρεξε ξετρεζιζόμενος ὁ 'Αρακουίλ.

Ἡ Πέτα γύρισε τὸ κεφάλι τῆς ἄλλοῦ.

Κι' ὁ στρατηγὸς Γαροῖδο, ψυχρὰ, φώτισε :

— Γιάννη 'Αρακουίλ, τί θέλεις νὰ τὰ κάνουμε τὰ τάλληρα τῆς ἀμοιβῆς σου ;

Ὁ 'Αρακουίλ ἐθαύμασε, κίταξε τὸν γερο-Γαροῖδο μὲ ἀστορία...

"Ἄλλῃ... ΚΑΤΑΛΑΒΕ ἀμέσως !

Κατάλαβε ἀμέσως τὴ θανατικὴ του καταδίκη... Κι' ἄσπρος ἀπὸ τὴ λύσσα καὶ τὴν τρέλλα του, μόνιζοσε :

— Νὰ τὰ δώσετε στοὺς φτωχοὺς, γιὰ τὴν ψυχὴ μου !... Ἄλλῃ γιατί μὲ ἀναιμειβίς εἶται, στρατηγέ !

— Γιατί ποτὶ δὲν σκοτώων τοὺς ἠρωϊκοὺς πολεμιστὰς ἀνδρῶνα καὶ μὲ δηλητήριο, Γιάννη 'Αρακουίλ ! ἀποκρίθηκε μὲ σιγὴν καὶ παρηγορῶν προῦλο, ὁ στρατηγὸς Γαροῖδο, κι' ἔβγαψε βύτερα στὸ λοχία χαρακτηριστικῶς...

Τὸ ἀπόσπασμα ξεκίνησε γιὰ νὰ βγῆ ἔξω ἀπὸ χωριάτα, ἔχοντας στὴ μέση του τὸν Γιάννη 'Αρακουίλ...

Ἡ Πέτα ἔβρισε στὰ γόνατα τότε, κι' ἄρχισε νὰ κλαίῃ μὲ λυγμοὺς, μουρμούροντας :

— Θεέ μου, ἦμαρτος !... Σώσε τὴν ψυχὴν τοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴ δικήν μου !... "Ἄν τὸν δεχθῶμεν γιὰ ἄντρα μου, δὲν θὰ τοσερῶζομαι !... Μὰ πὸς μορφοῦσα, Θεέ μου, νάχω γι' ἄντρα μου ἕνα ἀπὸ δολοφόνους !

"Ὅταν σπέρωσ τὸ δασυφύλλο προῦλο τῆς, ὁ στρατηγὸς Γαροῖδο σκιντῶς τραβήστω γιὰ τὸ στρατηγέ του...

"Ἐκανε νὰ τρέξῃ ζωπῶς του, ἴσως καὶ τὸν κιάτρενε νὰ δώσει χέρι στὸν λατρετῶ τῆς Γιάννη...

Μὰ μὴ ὀμοιοτητα πυροβολισμῶν, ἀντίκριξε τότε. Ἦταν ἀργὰ, πάλι...

Ἐβρισε στὸ χωριάτι, κι' κίναστος στὴν ἀμνηστικὴν γλῶσση, ἕνα πτώμα, κίναστος ἀπὸ τῆς σφάραξες κίταται... Στὴν γωνία τῶν ἀνασπασμένων χειλιῶν του, ὑπάγει ἕνα ἀποσπῆγμα, τὸ ὅποιο ἀπὸ ἀπὸ κίναται, καὶ προχωρεῖ νὰ κίσει καὶ τὸ ἄμωρα κίναται χεῖρα...

"Ἐνας ἀνάλαφρος κίναστος, βγαίνει ἀπὸ τὸ ἀποσπῆγμα αὐτὸ: Ἐβρισε τὸ μόνον πρῶμα τοῦ ἐπιτῆ ἔστω, ἀπὸ τὸν Ζουκαράγια κι' ἀπὸ τὸν Γιάννη, αὐτὸς ὁ κίναστος !... Ἐβρισε ὁ κίναστος τὸν στρατὸν τοῦ ἦρωος, στρατηγῶν Ζουκαράγια καὶ κι' αὐτὸ τὸ τοιγάρο ἀναμῆνο στὴ γλῶσση, τοσερῶζοσε καὶ ὁ φωνῆς τοῦ ἦρωος !

ΞΕΝΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

Η ΒΡΟΧΕΡΗ ΜΕΡΑ

(Τῶν LONGFELLOW)

Ἡ μέρα εἶνε σκοτεινὴ καὶ κρύα καὶ θλιμμένη.
Βρέχει κι' ὁ ἄγριος βορῆς μὴδὲ στιγμῇ ἀποσταίνει.
Τὸ κλίμα ἀκόμη κίναται στὸν τοίχον αἴσα ξύλα,
μὰ ὅλο σκοταστὸν στὸν ἄνεμο τὰ πεθαμμένα φύλλα,
κι' ἡ μέρα εἶνε θλιθερὴ καὶ μαυροφωρομένη.

Ἐβ' ἡ ζωὴ μου σκοτεινὴ καὶ κρύα καὶ θλιμμένη,
βρέχει κι' ἄγριος βορῆς μὴδὲ στιγμῇ ἀποσταίνει.
Στὰ περασμένα τὰ χλωμὰ κρηπίετα ἡ σκίση ἀκόμα,
μὰ ἔλιπες χρονισαίτεροιες σκορπῶ ὁ βορῆς σὸ ζωῆμα
καὶ μακρὴν μέρα ἡ καθεμὰ καὶ θλιθερὴ ἐπιδάνει.

Πιάψε φτωχὴ καρδιά νὰ κλαῖς, κι' ὁ ἦλιος λάμπει ἀκόμα
πίσω ἀπὸ τὰ μαῦρα σύννεφα. Δὲν βροῖκεται ἕνα σ' ὀμια
σὲ λήθη νὰ μὴ στάναιε σάν τὴ δική σου λήθη :
Τέτοια ἡ ζωὴ τοῦ καθενὸς, λίγη βροχὴ δὲν λείπει
μὴδὲ κι' ἡ μέρα ἡ θλιθερὴ κι' ἡ μαυροφωρομένη.

ΤΑ ΕΙΣ ΒΙΒΛΙΑ

ΔΩΡΑ ΜΑΣ

"Ὅπως σὰς ὑποσχεθήκαμε, τὸ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ» καὶ ἡ «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ» ἤρχισαν τὴν διανομὴν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῶν σειρῶν περιφῆμων ἀριστουργημάτων τῆς ξένης φιλολογίας. Τὰ πρῶτα βιβλία, τὰ ὅποια διανεμόμεται ἤδη στοὺς ἀναγνώστας τῶν περιοδικῶν μας, εἶνε τὸ ὑπέροχο αἰσθητικὸν ἀριστοῦργημα τοῦ ΑΛΦΩΝΣ ΚΑΡ

"ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ"

Καὶ τὸ ἀριστοῦργημα τοῦ ρωμαντισμοῦ

Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ"

Τοῦ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, υἱοῦ

Ἐπίσης ἀρχισε ἡ διανομὴ τοῦ ἀριστοῦργήματος τοῦ ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΩ

" Η ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ "

"Ὅπως σὰς εἶχαμε εἰδοποιήσει, γιὰ ν' ἀποκτήσετε τὰ ἀριστοῦργήματά μας, πρέπει ν' ἀποκόπτετε ἀπὸ τὸ «Μπουκέτο» ἢ τὴν «Οικογένεια» 4 ἐκ τῶν δημοσιουμένων εἰς τὴν 3ην σελίδα τοῦ ἐξωφύλλου δελτίων καὶ νὰ τὰ φέρετε εἰς τὰ Γραφεῖα μας, καταθέτοντες συγχρόνως καὶ 8 δραχμάς.

"Ἐτσι, μ' ἕνα ελάχιστον ποσόν, μὲ τὸ ἔν ἔμπειτον τῆς τιμῆς τοῦ βιβλίου, ἀποκτᾶτε βιβλία κομψά, ἐκ 300 περίπου σελίδων ἕκαστον, ἀποκτᾶτε τὰ «ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ», ὅπως δικαίως ἀνωμάσθησαν τὰ ἔργα ποῦ σὰς χαρίζομεν.

Ὅι ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀναγνώσταις μας θὰ προσκομίζον τὰ 4 δελτία καὶ τὰς 8 δραχμάς εἰς τὰ Ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων καὶ θὰ λαμβάνουν τὰ βιβλία των.

Περὶ τὰ τέλη Μαΐου θὰ κυκλοφορήσῃ ἡ

ΓΡΑΤΣΙΕΛΛΑ

Τοῦ ΑΛΦ. ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΥ

Ἐπίσης ἔτοιμάζονται τὸ αἰσθητικὸ ἀριστοῦργημα τοῦ ΑΛΦΡΕΔΟΥ ΜΥΣΣΕ

"ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ,"

Καὶ ἄλλα ἐρωτικά ἀριστοῦργήματα.

Ἡ εὐκαιρία δηλαδὴ εἶνε ΜΟΝΑΔΙΚΗ.

Ὅι ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἀναγνώσται τῶν περιοδικῶν μας πρέπει νὰ στέλλουν, μαζὺ μὲ τὰ δελτία καὶ τὰς 8 δραχμάς, καὶ τὰ ἔξωδα ἀποστολῆς τῶν βιβλίων, καὶ τοῦτο, διότι θὰ ἦτο λίαν ἐπιζημία διὰ τὸ Γραφεῖον μας μίαν τοσαυτὴ ἐπιδύρουνσι. Εἰς τὰς πόλεις τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἄπου ὑπάρχουν Ὑποπρακτορεῖα τοῦ Κεντρικοῦ Πρακτορεῖου Ἀθηνῶν, οἱ ἀναγνώσται μας θὰ παραλαμβάνουν τὰ βιβλία των ἀπὸ τοὺς κ. κ. ὑποπράκτορας.

Τὰ δελτία δημοσιεύονται στὴν 3ην σελίδα τοῦ ἐξωφύλλου.